ञिः चुर्भ्योञिर्व्वा इत्यस्य योगविभागात् क्वचिच्चुरादेरन्यस्मादपि स्वार्थे ञिर्व्वा भवतीति बोध्यं तेन रामोराज्यमकारयदित्यादिप्रयोगाः यद्वा हीनजनेन सह सन्धिं सन्धानं मिलनं कारयामास यद्भयात् भवता हीनजनोऽप्याश्रितइत्यर्थः घोऽञोञेरिति प्रयोज्यकर्त्तुः कर्म्मता कृतवीरस्यापत्यं कार्त्तवीर्य्यः गर्गादित्वात् ष्ण्यः तस्य कार्त्तवीर्य्यस्य हन्तारं परशुरामं स रामोजिगाय जेर्णिःसन्योः सार्व्वलौकिकं सकलक्षत्रियनाशेन सर्व्वलोकविदितम् प्रथमान्तपाठे रामविशेषणं तत्र विदितइत्यर्थे ढधेकादिति ष्णिकः णित्तेत्रिरिति सुभगादित्वात् उभयपदेवृद्धिः॥ ३३॥

यमास्यदृश्वरी तस्य ताडका वेत्ति विक्रमं। शूरम्मन्योरणाच्चाहं निरस्तः सिंहनर्दिना॥ ३४॥

न०म० यम। तस्य रामस्य विक्रमन्ताडका वेत्ति ज्ञातवती वर्त्तमानसामीप्य इति भूते लट् कीदृशी यमास्यदृश्वरी तच्छरताडिता यममुखन्दृष्टवती मृतेत्यर्थः दृशेः क्वनिप् वनोरचेति ङीत्रेफौ अहमपि शूरम्मन्यः शूरमात्मानम्मन्यमानः आत्ममाने खश्च सिंहनर्दिना रामेण सिंहइव नर्दतीति कर्त्तर्य्युपमान इति णिनिः रणान्निरस्तः वहिष्कृत इत्यर्थः॥३४॥

भ० यमास्येत्यादि। तस्य रामस्य विक्रमं ताडका वेत्ति जानाति अहञ्च वेद्मि सा किम्भूता यमास्यदृश्वरी यममुखं दृष्टवती मृतेति यावत् त्वामुमिति दृशेः क्वनिप् नचखसादनइति ईप् रङ्च अहं किम्भूतः शूरम्मन्यः आत्मानं शूरं मन्यमानः मन्यात्स्यार्थेइति